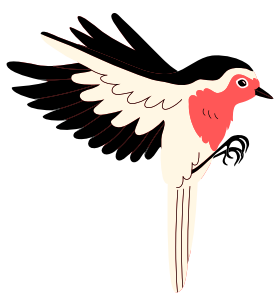

LISTOPADOVÝ NEWSLETTER

TOM Otrokovice

Ahoj!

Vítej u dalšího oddílového newsletteru!
Tentokrát se v listopadové Vlaštovce
podíváme na několik rubrik...

- Blatníkovka měsíce
- Ohlédnutí za Misijním jarmarkem
- Rozhovor s Emčou o skautu a její cestě do oddílu
- 10. díl táborových povídaček

Blatníkovka měsíce

PÍSEŇ, CO MĚ UČIL LISTOPAD

Autor této písně, Wabi Daněk, složil mimo jiné i všemi známou *Rosu na kolejích*, kterou můžete občas zaslechnout ze Sympatákových strun. Málokdo ale ví, že Wabi byl rodilý Zlíňák! Také složil pár krátkých básní. Ať už tuto blatníkovku znáte nebo ne, rozhodně vám zpříjemní toto sychravé roční období!

MISIJNÍ JARMARK

ohlédnutí

V půlce října proběhl tradiční a všemi oblíbený Misijní jarmark. Co všechno se letos vyrábělo? Jak to celé nakonec dopadlo? A kam se výtěžek posílá?

vyrábění

Mezi letošní výrobky patřila paštika, kterou na schůzce vyrobili Tygříci, mýdla, svítilničky, štěstíčka a domácí dobrůtky všeho druhu.

misijní most modlitby

misijní neděle

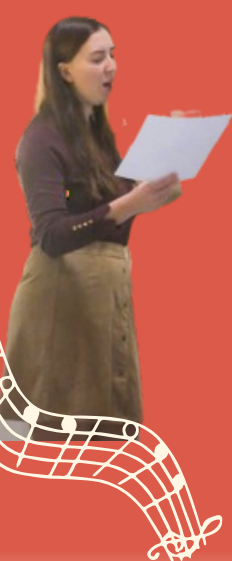
„Na misijní neděli jsme zpívali při slavnostní mši, která byla plná radosti a hudby z celého světa. Úvodní misijní hymnus zazpívaly malé Hvězdičky a svým zpěvem rozzářily celý kostel.

Zněly písně v různých jazycích – svahilská Baba Yetu, africká Siyahamba, ale i další, které nám připomínaly, že církev je opravdu jedna velká rodina po celém světě. Doprovázely nás kytary, housle, flétna, basa, klarinet, kachon i tamburína, a společně jsme zpívali na více hlasů. Atmosféra byla úplně boží – plná radosti, tance a společného zpívání, na které jen tak nezapomeneme!”

BETTY

- vedoucí scholičky

jarmark

„Po obou mších sliční a talentovaní prodavači/čky prodávali výrobky a taky napečené dobroty od šikovných pekařek z farnosti.

Novinkou letoška bylo mimo jiné vyrábění budek ze dřeva Martasovým kutilským koutkem. V neděli panovala příjemná atmosféra, spousta lidí využila možnost posedět a popovídat si se svařákem nebo misijní klobásu.

Ti nejodvážnější se pokusili vystřelit si růži na střelnici a obdarovat s ní někoho. Celkový výtěžek opět pokořil rekord, povedlo se vybrat nádherných 77 300 Kč!”

ŠTĚPKA - organizátorka

Už vlastně ani nevím, kolikátý můj jarmark to je. Každopádně jako každý rok byl výjimečný. Moc bych chtěla holkám, které se mnou jarmark dělají poděkovat, protože byly opravdu moc šikovné. Jarmark není jen o misijní neděli. Pro nás to znamená celý víkend vyrábění, balení, uklízení, organizování, cenění, prodeje... K tomu měsíce příprav, oslovování pomocníků, zajištění stánků... Je toho opravdu hodně a holky se s tím popraly opravdu statečně. I letos se pár věcí nepovedlo. Ale všechno bylo zapomenuto, když náš hlavní počítač peněz zahlásil „Rekord!“ Ani se tomu nechce věřit, že každý rok se vybere víc a víc peněz.

KÝKA BILÍKOVÁ - organizátorka

Není to samozřejmost, a proto bych chtěla poděkovat každému, kdo přispěl jakoukoliv částkou, jakoukoliv pomocí. Všem, kdo vyráběli doma nebo s námi, všem, kdo se modlili za jarmark, všem, kdo pomáhali při mši a při prodeji nebo úklidu po skončení akce. A největší dík holkám spolu-organizátorkám – Hanča, Štěpka, Anežka a Lída Vyoralová!

...a kam se
výtěžek posílá?

Vybrané peníze z jarmarku putují organizaci Papežská misijní díla. Ta působí po celém světě, především v rozvojových zemích. Přenášejí evangelium, pomáhají lidem hospodařit a podporují je bez ohledu na barvu pleti, národnost, či náboženství.

Rozhovor

Oddíl?

Skaut?

EMČA

„Skaut je veselé myslí“

Tentokrát vám, milí čtenáři, přinášíme další exkluzivní rozhovor s jednou z našich současných oddílových vedoucích. Nejprve byla naší členkou v dětství a po několikaleté pauze se k nám vrátila do pozice vedoucí. Během této přestávky měla možnost nahlédnout do činnosti skautů. Co si ze skautu Emča do oddílu odnesla? Pamatuje si ještě skautský slib?

12:03

Ahoj Emčo, jak se ti v poslední době daří? Máš nějaké novinky?

Ahoj!!! V poslední době říkám na tuto otázku všem stejnou odpověď – hekticky, ale fajn. Novinek mám furt dost a díky oddílu se vůbec nenudím 😊

Dneska tě trochu vyzpovídám, protože jsi v minulosti vedla v úplně jiném organizaci - byla jsi skautka! Jak ses vlastně dostala k našemu oddílu? 🤔

12:36

V dětství jsem chodila do Žabiček společně s Betty, Aničkou, Dančou, Lůcou, Hančou a Štěpkou. Vlastně se všema holkama, s kterými jsem teď i vedoucí.

Pak jsme se odstěhovali a já odešla i z oddílu. Ve Veselí jsem začala chodit do skautu a tam jsem vydržela skoro 12 let. Vrátila jsem se až díky svým kamarádům, kteří mě pak začali brát na různé akce a byli z oddílu. Největší zásluhu na tom má ale Betty, která v lednu 2024 napsala Kačce, jestli bych nemohla začít vést. Tehdy jsem nevěděla, že to Betty vůbec zařizuje, ale jsem jí za to doteď velmi vděčná. No a tak jsem vlastně tady 😊

Wow, to je cesta! Zajímalo by mě, co tě na našem oddíle nejvíc baví – a v čem je jiný než skaut?

Řekla bych, že úplně ve všem. Rozdíl vnímám hlavně ve stylu vedení, jak dětí, tak oddílu.

Skaut se děti snaží hodně vzdělávat. Když jsem byla vedoucí měli jsme roční plán věcí, co děti musíme za rok naučit. Patřila jsem zdravotvěda, uzly, historie skautingu, pochodové značky, historie střediska atd. Skauti mají dokonce vlastní zákony a plní si po celý rok stezku, která má několik stupňů.

Na táboře nás ze všeho potom zkoušeli 📝

Další rozdíl byl ve vedení. V našem oddíle vedoucí dělají všechno od vymýšlení akcí po plánování schůzek a tábora. Ve skautu jsou role víc rozdělené. Ve zkratce vedou rádcí a na organizaci a finance dohlíží vedení střediska, což je zase někdo úplně jiný. Poslední rozdíl je, že holky a kluci jezdí na tábory zvlášť a až na výjimky mají všechny akce oddělené.

To jsme taky v historii našeho oddílu měli! Co třeba myšlenky ze skautského prostředí, odnesla sis nějaké do našeho oddílu? 💡

13:45

Asi spíš než myšlenky, tak zkušenosti. Pochopila jsem, že děti schůzka a akce musí především bavit, jinak na ně chodit nebudou.

Ve skautu jsem na dětech vnímala to, že po celém dnu psaní do sešitu, jsou otrávené z toho, že na schůzkách je čeká to stejné. Nebylo to pořád, ale daleko víc než u nás. Já si pamatuji, že jako dítě jsem psala na schůzce i pár testů. Tak by to být nemělo. V oddíle mám víc volnost ve vymýšlení schůzek a akcí, a i když se s vedoucíma snažíme děti mnohému naučit, tak k tomu přistupujeme jinak než ve skautu.

Jsou děti u nás jiné než u skautů?

V něčem jsou jiné a v něčem jsou úplně stejné. Každé dítě/skupinka je originál, ale se všema, i ve skautu, i v oddíle, byla vždycky sranda! 😊

Pro skautské oddíly jsou typické stejnokroje – šátek, košile, nášivky... Jaký je jeho význam?

Hned ti to povyprávím:

Činnost skautů byla v průběhu minulého století několikrát zakázána a definitivně obnovena byla až po roce 1989. Skauti jsou bráni jako obránci demokratických hodnot a ty košile jsou taková jejich uniforma. Spousta skautů patřila mezi hrdiny, kteří položili život za svoji zem.

Skautský kroj je připomínkou toho všeho a každý kdo jej nosí by na to měl být především hrdý.

Ty jo! Dokázala by sis představit, že bychom měli takový kroj i v našem oddíle?

Skauti jako organizace mají dlouhodobou historii, a proto se na nošení uniformy klade takový důraz. Oddíl má trochu jinou historii. Celkově a konkrétně ten náš je spjat s farností, takže klademe důraz zase na trochu jiné hodnoty než skauti.

Asi si neumím představit, že bychom trička vyměnili za kroje. Vyhovuje mi ta neformálnost a naše trička jsou taky krásná 😊

Husté! A pamatuješ si ještě skautský slib?

14:06

„Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe: sloužit nejvyšší pravdě a lásce věrně v každé době, plnit povinnosti vlastní a zachovávat zákony skautské, duši i tělem být připravena pomáhat vlasti i bližnímu. K tomu mi dopomáhej Bůh!“

Přiznám se, že jsem musela hodně pátrat v paměti, slibovala jsem ve třinácti...

A nekonec - prozradila bys nám nějaký zajímavý skautský zákon, na který dodnes vzpomínáš? 😊

„Skaut je veselé mysli.“ ❤️

Táborové povídačky

Sympaťák přepaden

Jako (mo)mentální oddílový stařešina si na tuto oddílovou povídačku dovolím zabrousit do fousaté historie našich táborů.

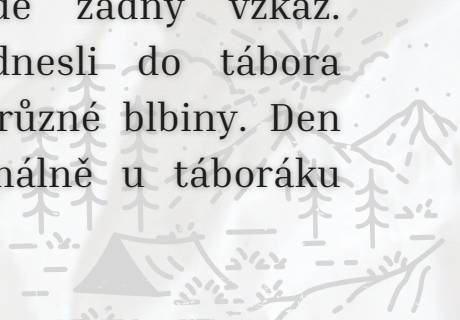
Ono to totiž, milé oddílové děti, bylo za mých mladých let všechno jinak. Na latrínách jsme mezi sebou neměli žádnou plachtu, služba na vodu bývala časově i fyzicky nejnáročnější, protože jsme jezdívali pro vodu s kárkou a třemi barely několik kilometrů a nejhorším trestem bývala takzvaná pneuška -> vámi vybraný vedoucí vzal pneumatiku od auta a hodil s ní z dost nepříjemného srázu dolů. Váš úkol byl nalézt onu valící se pneušku a vyškrábat se s ní zpátky do tábora, ale ta mrška se občas tak obratně vyhýbala každému stromku, že to byla práce klidně i na celý odpolední klid. Také se nemuseli zakazovat telefony, protože většina z nás ani žádný neměla.

Náš příběh začíná počátkem třetího tisíciletí, kdy jeden mladý, malý švarný jinoch, tehdy ještě bez kníru a bez přezdívký stál se svým bratrem a velkým papírovým kufrem u suterénu (ano, tenkrát se sálu sv. Anežky říkávalo takto). Byl to poslední čistě klučičí tábor, holky jezdívaly na tábory zvlášť bez kluků. Tématem byl Limonádový Joe, pro mladší ročníky, které tuto českou klasiku neznají jsme byli prostě kovbojové. A tak se nás 12 statečných pistolníků ze skupinek Škorpiónů a Poutníků vydalo vstříc dobrodružství do Heřmanic u Oder,

kde se nacházelo městečko Stteton city. Já, jakožto hrdý nositel škorpiónského trika (které do teďka obleču) jsem byl ve stanu s Karel Stanley Staňkem a ve skupince Rosiovci s.r.o.

Má nejsilnější vzpomínka začala jednou v podvečer, kdy se z čista jasna objevila na louce nad táborem hořící pochodeň. Nikde nebyly nalezeny žádné stopy, nikde žádný vzkaz. Pochodeň jsme odnesli do tábora a dělali jsme s ní různé blbiny. Den jsme ukončili normálně u táboráku a na kutě.

Ale v noci... Píísk!!! Přeeepááád!!!
Všichni ven ze stanů!!!

Rychle tepláky, boty na nohy, mikinu, čelovku a ven. Vyběhli jsme ze stanů a uviděli jsme, jak se z louky, kde před západem slunce stála zapálená louč, řítí na náš tábor asi 15 černých stínů s řevem krvelačných válečníků. A začala mela. Někdo srazil jednoho našince na zem. Jinde dva naši drželi útočníka. V dáli černé stíny odváděli nějaké zajatce. Najednou jsem se ocitl mezi dvěma statnými o dost staršími kluky, kteří mě nemilosrdně chytli a vláčeli někam pryč. Snažil jsem se bojovat, ale neměl jsem šanci. Proti mě byli nějakí hromotluci a já vážil 20 kilo i s krosnou na zádech.

Odtáhli mě asi sto metrů od tábora, kde už na dece seděli další zajatci: Stejně starý Dominik Zaoral a dvě kuchařky. "Troufli si i na holky, zbabělci", pomyslel jsme si. A tak jsme tam seděli.

Nocí se nesl hluk z neustávajících bojů a tak jsem se rozhodl využít nepozornosti hlídače a uniknout z jeho spárů. Vyběhl jsem naslepo směrem k táboru. Hned jsem za sebou slyšel dusot a křik. Utíkal jsem jako o život, od tábora mě dělil nějaký menší lesík. bohužel jsem se zapletl do nějakých větví a křoví, takže mě dostali podruhé. Posadili mě zpátky mezi zajatce a já byl bez naděje na únik.

Jenže můj spoluzajatec byl celým srdcem pyroman, což většinou všechny okolo štvalo, ale tentokrát se to velmi hodilo. Měl krabičku se sirkami a snažil se sirku cvrnknout tak šikovně, aby se v letu zapálila a ideálně při dopadu ještě hořela.

Tak dlouho to zkoušel, až se mu to povedlo a zapálená sirka dopadla na suchou trávu spálenou od slunce. Náš hlídač hned vyběhl a s nadávkami udupával skoro vzniklý malý požár. V hlavě jsem měl jen: TEĎ nebo nikdy! Vyběhl jsem na svůj druhý úprk a letěl, co mi síly stačily. Neopakoval jsem minulou chybu, snažil jsem se ve tmě trefit mezeru mezi lesíky, za kterými se nacházelo tábořiště. Povedlo se!

Naskytl se mi pohled na poslední zbytky bojů. Několik našich kluků drželo útočníky svou vahou na zemi a nějaký starší chlap (asi jejich vůdce) stál bez bot svázaný u stožáru a domáhal se jednání.

Nakonec byla domluvena oboustranná výměna zajatců a tihle bandité odtáhli přes louku někam do dále... a my, hrdí na to, že jsme ubránili naši čest i tábořiště, jsme se odebrali do svých spacáků, kde jsme ještě chvíli leželi plní adrenalinu z této noční bitvy.

Listopadový kalendář

1. 11. Svátek všech svatých

2. 11. Dušičky

11. 11. Sv. Martin

13. 11. Mezinárodní den nevidomých

14. - 16. 11. ☀️🐉 na víkendovce

17. 11. Den boje za svobodu a demokracii

22. 11. Děkanátní setkání mládeže

28. - 30. 11. 🐸🐉 na víkendovce

Dostal/a jsi se na konec
tohoto newsletteru,
na další se můžeš těšit
1. prosince!

Zatím budeme aktivní
všude tady, tak AHÓJ!

